

HEEMKUNDIGE KRING DE SEMSE

Wergroep archeologie

De archeologische opgraving aan de Kreupelstraat te Eppegem.

Naar aanleiding van een nieuwe verkaveling langsheen de Kreupelstraat werd er door Studiebureau Archeologie een vooronderzoek uitgevoerd. Op de hoek van het terrein werden archeologische vondsten gedaan en grondsporen vastgesteld. Deze werden aan de bronstijd toegeschreven. Er werd dan ook besloten om dit gedeelte van het terrein vlak dekkend op te graven. Deze opgraving werd door Studiebureau Archeologie uitgevoerd tussen september 2010 en maart 2011. In de omgeving waren reeds Romeinse en Middeleeuwse vindplaatsen bekend. Tevens lag het

terrein niet ver van de Romeinse heirbaan Asse – Elewijt. Tijdens de opgraving had men te kampen met wateroverlast. Daarom werd de oppervlakte van de opgraving in vier vakken verdeeld welke achtereenvolgend opgeschaafd werden. Hierbij werden de grachten van drie prehistorische grafheuvels aangetroffen. Deze dateerden waarschijnlijk uit laat-neolithicum of vroege bronstijd. De grootste greppel had een diameter van 48.00 meter en een breedte tussen 1.80 en 2.40 meter. In de vulling van de greppel werden late bronstijd en inheems Romeinse scherven aangetroffen. Van de oorspronkelijke begraafing was binnen de kringgreppel geen spoor meer terug te vinden. Er werden wel nog sporen gevonden van een dassenburcht welke zich

in de grafheuvel bevonden had voordat deze afgevlakt werd. Naast de greppel lag wel een fragment aardewerk uit laat-neolithicum of bronstijd. De tweede kringgreppel had een diameter van 20 meter. De greppel was 1.30 tot 2.50 meter breed. In de vulling kwamen geen vondsten voor. Naast de greppel lagen twee scherven uit late bronstijd of inheems Romeinse periode. De derde kringgreppel had een diameter van 13.00 meter. De breedte varieerde tussen 0.70 en 1.60 meter. In de

greppel werd een stuk silex gevonden uit neolithicum tot bronstijd. Er werden eveneens een aantal paalsporen en greppels met sporadische vondsten toegeschreven aan de bronstijd blootgelegd. Uit de prehistorische paalsporen viel geen plattegrond van een gebouw te reconstrueren. Op het terrein werden wel verschillende Romeinse bewoningssporen aangetroffen. In één paalkuil kwam een munt van keizer Hadrianus uit het begin van de 2de eeuw aan het licht. Misschien waren een aantal van de greppels stand greppels voor een hoofdgebouw van ongeveer 10.00 bij 4.00 meter. In de greppel werd een zware houten balk gelegd waarop de staanders van de gevel werden bevestigd. De hier

aangetroffen scherven aardewerk behoorden tot de late ijzertijd of het begin van de Romeinse periode. Er werden ook aanwijzingen gevonden voor de aanwezigheid van twee begravingen van het type brandrestgraf. Hierbij werden de resten van de brandstapel samen met de crematieresten in

het graf gelegd. Door de aanwezigheid van een archeologisch volledige geverfde beker waren de graven te dateren in de 2de eeuw. Buiten de beker werden er eveneens wat aardewerkscherven en de resten van een gesmolten prismafles gevonden. Verder waren er een

aantal kuilen met scherven uit de 3de eeuw en een offerkuil. In deze kuil bevond zich een depositie bestaande uit Gallo-Romeins aardewerk uit de Flavische periode tot het eerste derde van de 2de eeuw. De depositie betrof twee sets tafelwaar telkens bestaande uit een beker, een bord en een kruik. De meeste artefacten waren archeologisch compleet. Uit de middeleeuwen werden wat scherven uit de 13^e tot 15^e eeuw herkent. Uit een nabijer verleden, meer bepaald de eerste wereldoorlog, kwamen eveneens een aantal sporen voor.

Vooreerst een Duitse loopgraaf welke deel uitmaakte van de verdedigingsgordel die vanuit Elewijt richting Grimbergen liep. Voor de loopgraaf bevonden zich een achttal schuttersputjes. De Duitse genieofficier Otto Wolfien schreef zijn vrouw op 2 september vanuit deze loopgraaf. Gedurende 9 tot 13 september werd er in de omgeving hevig gevochten. De Duitse troepen stuitte langsheen deze linie een uitbraakpoging van de Belgische strijdkrachten vanuit de forten rond Antwerpen. In de nabijheid van de loopgraaf werden een koperen kookketel, een granaatsteel, wat kogelhulzen, scherven van flessen en een ijzeren mes gevonden welke waarschijnlijk toebehoorden aan de Duitse soldaten.

Deze samenvatting kan eveneens teruggevonden worden op de website van "de semse" www.desemse.archeologie

Bron: Archeo rapport 134 van Studiebureau Archeologie

Etienne Vandepitte

Werkgroep Archeologie De Semse

